

Arrest

nr. 194 897 van 13 november 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 3 juli 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 september 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 10 augustus 2015 België is binnengekomen, diende op 10 augustus 2015 een asielaanvraag in.

1.2. Op 31 mei 2015 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 31 mei 2015 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 10/08/2015

Overdracht CGVS: 05/10/2015

U werd op 26 januari 2017 gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die de Somalische taal machtig is, van 9.07 uur tot 13.20

uur (hierna gehoor CGVS 1). Uw advocaat, meester Monden, loco meester De Schutter, was gedurende het gehele gehoor aanwezig. U werd opnieuw gehoord door het CGVS op 28 februari 2017, bijgestaan door een tolk die de Somalische taal machtig is, van 14.03 uur tot 17.36 uur (hierna gehoor CGVS 2). Uw advocaat, meester Monden, loco meester De Schutter, was aanwezig gedurende het volledige gehoor.

A. Feitenrelaas

U beweerde de Somalische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de beroepsgroep Tumaal. U woonde vanaf uw geboorte op 2 januari 1977 tot aan uw vertrek naar België op 15 juli 2015 in het dorp Bulo Gudud, in het district Kismayo, in de provincie Lower Juba. Van 1995 tot 1996 werkte u als kirshboy [assistent van een chauffeur]. In de periode van 1996 tot 2011 had u geen vast beroep. In 2011 verkocht u één van uw gronden en kocht u samen met uw broer een auto, waarmee u de oogst van de landbouwers uit Bulo Gudud transporteerde naar Kismayo. In 2011 werden u en uw broer op de weg tussen Bulo Gudud en Kismayo beschoten door Al Shabaab. U broer overleed en u lag met uw verwondingen voor vijf maanden in het ziekenhuis. Nadat u ontslagen werd uit het ziekenhuis, hervatte u uw werk. In 2014 werd u opnieuw beschoten door Al Shabaab omdat u groenten vervoerde voor iemand die banden had met de Keniaanse troepen. U verbleef vijf dagen in het ziekenhuis waarna u uw werk opnieuw hervatte. Op 12 juli 2015 transporteerde u groenten van Bulo Gudud naar de Keniaanse troepen die gevestigd waren aan de haven in Kismayo. Nog voor u terug in Bulo Gudud was, waarschuwde een familielid [H.M.] u om niet terug te keren naar Bulo Gudud omdat Al Shabaab u zou executeren. Zij had deze boodschap ontvangen van M. A., een vriend van u en daarnaast ook (gedwongen) Al Shabaablid in de regio. U keerde niet terug naar Bulo Gudud en ging met een auto van Kismayo naar Kenia op 15 juli 2015. Op 8 augustus 2015 gebruikte u een vals Keniaans paspoort dat een smokkelaar voor u regelde om naar België te vliegen. U kwam aan in België op 10 augustus 2015 en vroeg diezelfde dag asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoor CGVS 1, p. 2 en gehoor CGVS 2, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw recent verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Er werd vastgesteld dat u weinig op de hoogte bent van frappante gebeurtenissen die zich de laatste jaren voordeden in uw beweerde regio van herkomst, Bulo Gudud.

Ten eerste bent u er niet van op de hoogte dat er in 2011 een ernstige droogte was in Zuid-Centraal Somalië, en dus ook in Bulo Gudud, en bleek deze onwetendheid ook uit uw beweerdelijke handelingen betreffende uw beroepskeuze.

U verklaarde dat u drie landbouwgronden bezat waarop u sesam en maïs liet telen (gehoor CGVS ,p. 7). U verklaarde dat u één landbouwgrond had die met behulp van een motor geïrrigeerd werd door het water van de rivier en twee die geïrrigeerd werden door de regen (gehoor CGVS, p. 7, 9). U verklaarde dat u in 2011 de grond die geïrrigeerd werd met behulp van de motor verkocht (gehoor CGVS, p. 7). Wanneer u gevraagd werd naar droogtes die ernstige gevolgen hadden, verklaarde u dat er in 2014 een erge droogte was. Wanneer u daarop gevraagd werd of er daarvoor nog een erge droogte is geweest, verklaarde u dat u daar niets van gehoord hebt (gehoor CGVS 1, p. 16). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, kende Zuid-Centraal Somalië in 2011 één van de ergste droogtes in de geschiedenis. Er waren veel mensen genooddaakt om te vluchten, zelfs naar de buurlanden. Het dodental ten gevolge van deze droogte liep op tot tweehonderdzestigduizend mensen, de waterputten waren leeg, de prijs van water steeg aanzienlijk, er waren geen veemarkten meer, de prijzen van graan stegen tot wel honderdvijfendertig procent, er konden geen gewassen geteeld worden en er waren grote voedseltekorten waardoor veel mensen die woonachtig waren in de Jubaregio's [waar Bulo Gudud gelegen is] van honger gestorven zijn. Mensen kwamen in geldnood en gingen op zoek naar alternatieven om aan geld te komen, zoals andere jobs en beroep doen op de diaspora. Bovendien werden de gevolgen van de droogte nog meer in de hand gewerkt door de conflicten die er in Somalië gaande waren (zie administratief dossier). Wanneer u in het tweede gehoor geconfronteerd werd met uw gebrek aan kennis over deze droogte, verklaarde u louter dat er constant droogte is en dat er altijd droogte is als er oorlog is (gehoor CGVS 2, p. 6). Deze verklaring is echter niet afdoende, aangezien uit de informatie duidelijk blijkt dat de problemen ten gevolge van de droogte in 2011 aanzienlijke proporties aannamen en daardoor nog steeds gekend is als één van de ergste droogtes in de geschiedenis van Somalië (zie administratief dossier). Uw verklaring dat u niet 'gehoord' heeft over droogtes voor 2011 (gehoor CGVS 1, p. 16), geeft tevens geen doorleefde indruk. Indien u daadwerkelijk in Bulo Gudud woonde in 2011 zou u zelf gemerkt hebben dat er een ernstige droogte was en zou u de gevolgen zelf ervaren hebben. Van iemand die op dat moment woonachtig was in Bulo Gudud [een dorp in Zuid-Centraal Somalië] een landbouwgrond bezat waarop granen geteeld werden, kan immers verwacht worden dat die weet heeft van deze droogte en dat die hier bovendien doorleefde verklaringen kan over afleggen.

Daarenboven verklaarde u dat u in 2011 één van de landbouwgronden van uw vader verkocht zodat u een auto kon kopen om mee te werken. Vervolgens werd u gevraagd waarom u pas na vijftien jaar geen werk te hebben, besloot om die grond te verkopen. U verklaarde dat er toen pas mensen waren die de grond wilden kopen (gehoor CGVS 1, p. 6, 7). Het is allereerst opmerkelijk dat net in een periode van ernstige droogte, wanneer er geen regen viel en geen gewassen konden geteeld worden (zie administratief dossier), er mensen die landbouwgrond zouden willen kopen. U verklaarde immers zelf dat wanneer er geen regen viel de mensen niets konden doen, gewoon moesten wachten op de regen en van hun stock moesten eten (gehoor CGVS 1, p. 16). Dat u bovendien net in 2011, wanneer de oogst zeer slecht was en er bijna geen gewassen konden geteeld worden, begon met groenten (geoogst door landbouwers in Bulo Gudud) te transporteren naar Kismayo (gehoor CGVS 1, p. 6, 8), is eveneens weinig aannemelijk.

Ten tweede bent u er niet van op de hoogte dat er luchtaanvallen zijn geweest in Bulo Gudud, het dorp waar u beweerde uw hele leven te hebben gewoond.

Wanneer u gevraagd werd of er ooit luchtaanvallen of bombardementen waren, verklaarde u dat er geen luchtaanvallen waren in uw dorp, Bulo Gudud, en dat u zelf nooit een bombardement gezien heeft. U verklaarde dat u wel eens vliegtuigen boven u zag en dat u hoorde over bombardementen in de buurt via de radio of van andere mensen (gehoor CGVS 1, p. 20). Zo verklaarde u dat er luchtbombardementen waren in Sanguni en Jilib (gehoor CGVS, p. 14). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt zijn er echter weldegelijk luchtaanvallen geweest in Bulo Gudud in 2014 en 2015 (zie administratief dossier). Wanneer u geconfronteerd werd met deze informatie, bevestigde u nogmaals dat er geen bombardementen geweest zijn zolang u er leefde [volgens uw beweringen van uw geboorte tot 15 juli 2015], dat u het niet kon zeggen over de omgeving rond Bulo Gudud maar dat er geen in Bulo Gudud waren (gehoor CGVS 1, p. 20).

Wanneer u verder gevraagd werd of Al Shabaab een basis had in Bulo Gudud, ontkende u dit en verklaarde u dat de dichtstbijzijnde basis in Jilib is (gehoor CGVS 1, p. 18). Later in het gehoor werd u

gevraagd of Al Shabaab een kamp had in Bulo Gudud, wat u wederom ontkende (gehoor CGVS 1, p. 20). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat Al Shabaab basissen heeft in Yoontoy, Jamaame en Jilib, gelegen op respectievelijk zes kilometer, dertig kilometer en tachtig kilometer van Bulo Gudud. Daarnaast blijkt uit deze informatie dat er in Bulo Gudud een grote basis van Al Shabaab was van waaruit ze aanvallen uitvoerden naar Kismayo (zie administratief dossier). Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt voorts dat de Keniaanse troepen in december 2014 een opslagruimte [met munitie, voedsel, wagens en benzine] van Al Shabaab in Bulo Gudud hebben gebombardeerd. Luide explosies konden gehoord worden en de inwoners van het dorp werden gewaarschuwd om weg te blijven van het doelgebied. In februari en april 2015 [toen u beweerde nog steeds in Bulo Gudud aanwezig te zijn geweest] voerden de Keniaanse troepen opnieuw luchtaanvallen uit op basissen van Al Shabaab, onder andere in Bulo Gudud en Yoontoy (gelegen op zes kilometer van Bulo Gudud) (zie administratief dossier).

De luchtaanvallen op kampen van Al-Shabaab in uw dorp, Bulo Gudud, zijn elementaire aspecten van uw eigen onmiddellijk waarneembare leefwereld in Bulo Gudud. Aangezien de inwoners werden verwittigd over deze luchtaanvallen, kan verwacht worden dat u, indien u effectief in Bulo Gudud woonde op dat moment, op de hoogte zou zijn van deze luchtaanvallen. Bovendien kan verwacht worden dat u doorleefd kan vertellen over deze frappante gebeurtenissen. Dat u er niet van op de hoogte bent dat er luchtaanvallen waren in uw beweerde dorp van herkomst, Bulo Gudud, maar daarentegen wel via de radio of via andere mensen op de hoogte bent van luchtaanvallen in Sanguni en Jilib, gelegen op respectievelijk zestien kilometer en tachtig kilometer van Bulo Gudud, komt niet doorleefd en dus niet waarachtig over. Dat u verder helemaal niets kan vertellen over de basissen van Al Shabaab in uw dorp [opnieuw een aspect van uw eigen leefwereld in Bulo Gudud] en de omgeving rond uw dorp [u verklaarde immers dat de dichtstbijzijnde basis van Al Shabaab in Jilib was, op tachtig kilometer van Bulo Gudud], doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw recente herkomst uit Bulo Gudud, temeer daar vanuit de grote basis in Bulo Gudud de aanvallen richting Kismayo vertrokken en deze -en andere- basissen in en rond Bulo Gudud meermaals gebombardeerd werden.

Dat u geen weet heeft van deze frappante gebeurtenissen [zoals de droogte van 2011 en de luchtaanvallen in Bulo Gudud en in de onmiddellijke omgeving van Bulo Gudud], zaken die nauw aansluiten bij de leefwereld van de inwoners van Bulo Gudud [waartoe u beweerde te behoren], maakt het niet aannemelijk dat u in die periode woonachtig was in Bulo Gudud.

Naast het feit dat uw werkzaamheden als chauffeur sinds 2011 reeds als weinig aannemelijk werden beschouwd (gelet op het feit dat het niet aannemelijk is dat u - wanneer de oogst zeer slecht was en er bijna geen gewassen konden geteeld worden - begon met groenten (geoogst door landbouwers in Bulo Gudud) te transporteren naar Kismayo (supra)), wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw beweerde beroep verder onderuit gehaald door de politieke situatie in de regio op dat moment. U verklaarde dat u van 1996 tot 2011 werkloos was omdat het onveilig was in de regio omwille van de gevechten die aan de gang waren tussen de Ethiopische troepen en de Unie van Islamitische Rechtbanken (gehoor CGVS 2, p. 5). U verklaarde verder dat u in 2011 een auto kocht en samen met uw broer dagelijks naar Kismayo reed om de oogst van de boeren te vervoeren (gehoor CGVS 1, p.6-8) en dat u dit werk uitvoerde tot uw vertrek naar België op 15 juli 2015 (gehoor CGVS 2, p. 15 en verklaring DVZ). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, is de situatie op de weg van Jilib naar Kismayo [de weg die ook u nam om tussen Bulo Gudud en Kismayo te reizen] de afgelopen jaren dermate gevaarlijk en moeilijk dat het erbarmelijke omstandigheden teweegbrengt voor handelaars, chauffeurs, passagiers en landbouwers. Aangezien er meerdere groepen (Al Shabaab, Ras Kamboni, de Keniaanse troepen en de Somalische overheid en gewapende bendes) de regio controleren is de rit, door de verschillende controleposten, duurder geworden en neemt het meer tijd in beslag. Bovendien wordt er vaak geweld gebruikt op de controleposten. Er kunnen gevechten uitbreken, waardoor de inwoners zich minder verplaatsen. Daarnaast is de weg in slechte staat, wat maakt dat de rit ook hierdoor vertraagd wordt, er veel ongevallen gebeuren en auto's vaak autopech hebben. Er zijn nog andere factoren die de weg tussen Bulo Gudud en Kismayo tot één van Somalië's meest gevaarlijke wegen maakt, onder andere beroving door bendes, regen, omkopingen door gewapende groepen, geweld en seksueel misbruik. Daarnaast worden mensen die reizen naar en/of van Kismayo snel door Al Shabaab verdacht van spionage voor de Somalische of Keniaanse overheid. Regelmatig worden mensen aan de controlepost van Al Shabaab gearresteerd wanneer ze van of naar Kismayo reizen.

Sommigen worden zelfs vermoord, wanneer ze verdacht worden banden te hebben met de overheid (zie administratief dossier). Ook u verklaarde dat de rit naar Kismayo bemoeilijkt werd door de controleposten, de conflicten die aan de gang waren, door het al dan niet te maken krijgen met

dieven, door ondervragingen, berovingen en geweld (gehoor CGVS 1, p. 9 , 25 en gehoor CGVS 2, p. 12).

Dat u voor 2011 gedurende vijftien jaar niet hebt gewerkt omdat het niet veilig was, maar daarentegen vanaf 2011 een beroep begint uit te oefenen waarvoor u dagelijks de weg op moet en naar Kismayo, een stad in handen van de overheid [hetgeen u ook zelf verklaarde (gehoor CGVS 1, p. 13)](zie administratief dossier), moet reizen, is erg bedenkelijk. Vooral aangezien, zo bleek uit de hierboven beschreven informatie en uit uw eigen verklaringen, de situatie op de weg de laatste jaren nog onveiliger en moeilijker geworden was. Daarnaast beweerde u dat u op de weg meermaals problemen kreeg met Al Shabaab omwille van uw beroep, dat ook uw broer werd vermoord door Al Shabaab tijdens één van jullie trips naar Kismayo, maar dat u telkens uw werk hervatte (gehoor CGVS 1, p. 22, 24, 25 en gehoor CGVS 2, p. 12).

Gelet op bovenstaande kan niet alleen geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen betreffende uw beroep en bijgevolg ook niet aan de door u geopperde feiten in het kader van uw asielaanvraag, wat uw algemene geloofwaardigheid verder ondermijnt. Het doet eveneens ernstig afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw beweerde recente herkomst uit Bulo Gudud. Immers, iemand die jarenlang onder het bewind van Al Shabaab leefde, zou weten dat het uitoefenen van dit beroep een groot risico inhoudt en zou niet – en zeker niet tijdens de droogte van 2011 – beginnen met het vervoeren van groenten via deze gevaarlijke weg naar buitenlandse strijders.

Ten slotte betwist het CGVS uw claim tot de Tumaal te behoren. U verklaarde dat Yibr, Midgaan, Reer Wardhere, Muse Deriyo, Hawle en Tumaal zes broers zijn die als minderwaardig worden gezien (gehoor CGVS 1, p. 4 en gehoor CGVS 2, p. 3). Tevens beweerde u dat Yibr en Tumaal tot dezelfde subclan behoren, dat de zes (hierboven genoemde) groepen dezelfde grootvader hebben en dat Madhibaan de dichtste subclan is (gehoor CGVS 2, p. 4). Wanneer u gevraagd werd of andere clans Tumaal soms andere benamingen of scheldnamen gaf, verklaarde u dat ze u soms Yibr, Midgaan of Madhibaan noemen omdat ze allen onder Midgaan vallen (gehoor CGVS 2, p. 3). Het CGVS beschikt over informatie waaruit blijkt dat Tumaal [wat letterlijk 'smid' betekent (zie administratief dossier)] geen op afkomst gestoelde clan is, zoals in Somalië gebruikelijk is, maar een groep die gedefinieerd wordt door het beroep dat ze uitvoeren. Deze zes beroepsgroepen hebben dus geen enkele voorouderlijke band. Het is dan ook onwaarschijnlijk dat andere clans u zouden benoemen als andere beroepsgroep. Doordat u verkeerdelijk stelde dat de minderheidsclans aan elkaar verwant zijn, slaagde u er niet in aannemelijk te maken dat u tot de Tumaal behoort, wat uw algemene geloofwaardigheid verder ondermijnt.

Betreffende de door u neergelegde nationaliteitsverklaring uitgereikt door de Somalische ambassade in België op 18 januari 2016 dient te worden opgemerkt dat bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Gezien het gebrek aan archief en database kan de ambassade in België zich ook vandaag nog niet op officiële gegevens baseren om de identiteit, herkomst of nationaliteit vast te stellen van personen die verklaren Somaliërs te zijn. Zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië moeten zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Aldus biedt de door u neergelegde nationaliteitsverklaring, waarvan niet betwist wordt dat deze werd uitgereikt door de Somalische ambassade, naar de inhoud toe, niet de minste garantie dat de daarin opgenomen gegevens correct zijn.

U legde twee medische attesten neer. Eén medisch attest ,uitgereikt door dokter S. op 1 februari 2016, betreft een oogziekte die volgens uw verklaringen het gevolg is van een schotwonde in het achterhoofd. Het tweede medisch attest, uitgereikt door dokter M. op 26 april 2016, beschrijft een litteken op het achterhoofd en een litteken op de linker buitenenkel. Het oorzakelijk verband met de door u beweerde problemen berusten louter op uw verklaringen. Deze door u voorgelegde medische attesten verschaffen daarnaast geen enkele informatie over uw profiel en verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Deze medische attesten en de door u neergelegde nationaliteitsverklaringen zijn bijgevolg niet van dien aard dat het de aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw recente herkomst kan herstellen.

Uw advocaat, meester Monden, legde in het kader van uw asielaanvraag het algemeen ambtsbericht van Somalië dd. 30 maart 2016 en een rapport van UNHCR over terugkeer naar Zuid- en Centraal Somalië dd. juni 2014 neer om aan te tonen dat uw (beweerde) regio van herkomst nog steeds onder

invloed van Al Shabaab staat (gehoor CGVS 1, p.12). Deze documenten betreffen enkel de algemene situatie van in (Zuid- en Centraal) Somalië en tonen op geen enkele manier uw regio van (recente) afkomst aan, laat staan dat ze uw beweerde persoonlijke problemen aantonen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het district Kismayo gelegen in de regio Lower Juba. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Bulo Gudud heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens de gehoren op de zetel van het CGVS op 26 januari 2017 en op 28 februari 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (gehoor CGVS 1, p. 2 en gehoor CGVS 2, p. 2). U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat u geen zicht bood op uw feitelijke herkomst uit Bulo Gudud (gehoor CGVS 1, p. 20). U werd geconfronteerd met het feit dat u niet op de hoogte was van verscheidene gebeurtenissen waarvan van een inwoner van Bulo Gudud kan verwacht worden dit te weten (gehoor CGVS 2, p. 6-7). Er werd u bovendien meermaals uitdrukkelijk gevraagd of u aanhoudt bij uw verklaringen Bulo Gudud pas te hebben verlaten voor uw komst naar België (gehoor CGVS 1, p. 21 en gehoor CGVS 2, p. 6-7). U bleef er echter bij dat u Bulo Gudud nooit verlaten had voor uw komst naar België (gehoor CGVS 1, p. 21 en gehoor CGVS 2, p. 7). U werd er vervolgens meermaals op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie,

u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (gehoor CGVS 1, p. 20 en gehoor CGVS 2, p. 6-7).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Verzoeker licht toe als volgt:

"II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

De verwerende partij stelt vooreerst dat het vreemd is dat de verzoekende partij 2014 opsomt als het jaar waarin er erge droogte was.

De verwerende partij stelt immers dat het 2011 was:

[citaat bestreden beslissing]

De verwerende partij stelt aldus dat de droogte van 2011 veel erger is dan deze van 2014 en dat het aldus vreemd is dat de verzoekende partij 2011 niet spontaan opnoemt.

Het administratief dossier bevat o.m. een artikel die dit zou moeten staven (BBC, "Somalia famine killed 260,000 people, 2 mei 2013).

Wanneer dit artikel erop nagelezen wordt, dan blijkt duidelijk dat de hongersnood van 2011 de provincies Bakool, Lower Shabelle, Middle Shabelle, Afgooye (= provincie Lower Shabelle) en sommige kampen in Mogadishu trof.

Lower Jubba, de provincie van de verzoekende partij staat daar niet tussen vermeld. Aldus is het niet zo verwonderlijk dat de verzoekende partij 2011 niet als problematisch ervaren heeft.

II.1.2. De verwerende partij stelt tevens dat het vreemd is dat de verzoekende partij er in 2011 in slaagde om landbouwgrond te verkopen:

[citaat bestreden beslissing]

Vooreerst kan verwezen worden naar het hierboven reeds gestelde: de droogte van 2011 trof niet zozeer Lower Jubba, doch wel andere provincies.

Bovendien kan worden opgemerkt dat het de grond was die met een motor werd geïrrigeerd die verkocht werd. Deze grond kon ook tijdens drogere periodes nog geïrrigeerd worden. Dit is dus helemaal niet vreemd.

II.1.3. De verwerende partij meent ook dat de verzoekende partij op de hoogte moet geweest zijn van luchtaanvallen in haar dorp, evenals het feit dat Al Shabaab daar een grote basis had.

De verzoekende partij blijft echter bij haar verklaringen: er was geen grote basis van Al Shabaab in Bulo Gudud en zij heeft geen herinneringen aan luchtaanvallen in haar dorp, wel in de omgeving ervan.

De verwerende partij heeft -in het dossier waar een kat haar jongen amper in terugvindt- telkens één persartikeltje (van twijfelachtig aloo) dat het tegendeel moet bewijzen.

Er kan van de verwerende partij verwacht worden, indien zij de verzoekende partij hieromtrent wil tegenspreken, dat zij met steviger bewijzen komt aandragen.

Het is niet ernstig om op deze basis over iemands verklaringen te oordelen.

II.1.4. Vervolgens betwijfelt de verwerende partij of de verzoekende partij wel de weg van Jilib naar kismayo zou hebben genomen voor de uitoefening van haar beroepsactiviteit.

Ze stelt dat dit geen makkelijke weg was, in slechte staat en onveilig.

Dit laatste heeft de verzoekende partij echter nooit ontkend. Zoals de verwerende partij zelf stelt heeft de verzoekende partij ook aangegeven dat haar broer werd vermoord.

Ook in haar interview dd. 26/01/2017, p. 9 getuigde zij hierover:

[CGVS-gehoorverslag 1, stuk 9, p. 9]

De verzoekende partij was gerust bereid meer details te geven indiende verwerende partij dit wenste, doch de vraag kwam niet...

II.1.5. Vervolgens stelt de verwerende partij dat zij niet overtuigd zou zijn dat de verzoekende partij behoort tot één van de minderheidsclans.

Verzoekende partij weet nochtans heel wat over de minderheidsclans, enkel vergist zij zich over het feit dat zij niet tot dezelfde familie behoren. Verder wordt er geen kritiek geleverd op haar clankennis, die zeer behoorlijk is.

Cf. Interview dd. 28/02/2017, p. 3-4:

[CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 3-4]

Professor ABBINK, antropoloog en professor aan het Afrika Centrum van de Universiteit te Leiden, stelde reeds aan het UNHCR in een advies dat veel Somali's de clanstructuur niet zo gedetailleerd kennen als van hen verwacht wordt (cf. stuk 3):

"In concreto werd aan Professor Abbink gevraagd of hij in de vier hem voorgelegde dossiers kon nagaan: of de vragen die tijdens de gehoren werden gesteld pertinent zijn en of de gegeven antwoorden correct geëvalueerd worden?

welke mogelijke andere vragen zouden moeten worden gesteld?

of er een specifieke expertise nodig is om op correcte wijze de antwoorden te evalueren?

In zijn antwoord van 13 februari 2008 kwam Professor Abbink tot de conclusie, in tegenstelling tot de conclusies van het CGVS, dat "het geen twijfel lijdt dat deze vier asielzoekers voor hun aankomst in België in Zuid-Somalie woonden." Ook al werd het dossier van mevrouw Y. niet voorgelegd aan Professor Abbink, dienen zijn bevindingen toch in overweging te worden genomen aangezien het de algemene manier van vraagstelling door het CGVS in Somalische dossiers betreft.

"In alle vier de gevallen wordt in de verhoren zeer veel doorgevraagd over de clan-structuur en de geografische details van de stad of plaats of regio waarin de vluchtelingen verbleven. De assumptie hier schijnt dat deze vluchtelingen allen met een uitgewerkte clan- familiekaart van het Somalische volk in hun hoofd rondlopen. M.a.w. er wordt op onredelijke wijze, veel te veel kennis verondersteld van de vele gradaties, de segmentaties en de subgroepen van de Somalische clans, die 90% van de Somali's helemaal niet heeft. Opvallend in de verhalen van de asielzoekers is dat de direct voor hen relevante clan-labels wel worden gekend, (...). Ook niet vergeten moet worden dat een aantal van hen al lang in België zijn en zich verwijderd hebben van het clan-denken, en ten tweede dat Somalië in chaos is en clan-affiliaties daar van wisselend belang zijn. Dus antwoord op vraag 1: het steeds maar doorvragen over clanverdelingen e.d. is niet erg pertinent: er wordt té veel aandacht aan besteed.

In casu kan aldus worden vastgesteld dat de verwerende partij te veel belang hecht aan clanverdelingen, terwijl bovenstaand advies letterlijk aangeeft dat er hierbij enige redelijkheid aan de dag moet worden gelegd.

II.1.5. Tot slot gaat de verwerende partij al te gemakkelijk voorbij aan het neergelegde nationaliteitsattest en de medische attesten.

Het nationaliteitsattest dat de verzoekende partij ontving, ondersteunt in elk geval het feit dat zij wel degelijk over de Somalische nationaliteit beschikt en afkomstig is van Bulo Gudud. Zoals zij tijdens haar gehoor verklaarde heeft zij dit niet zomaar gekregen, doch wel na een grondig onderhoud op de ambassade, waarbij de medewerker van de ambassade zich haar familie herinnerde.

Ook de medische attesten ondersteunen het asielrelaas van de verzoekende partij aangezien zij duidelijk weergeven dat de schotwonde en het litteken op haar buitenenkel congruent zijn aan haar verhaal.

Het belang hiervan wordt nog verduidelijkt in het Verslag aan de Koning bij artikel 23, §1 van het KB tot vaststelling van de procédure voor het CGVS:

"De medische of psychologische getuigschriften neergelegd ter staving van de asielaanvraag zullen met de nodige omzichtigheid worden behandeld."

In casu is van enige omzichtigheid allesbehalve sprake!

II.1.6. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

Er werd de verzoekende partij ten onrechte de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

In die zin werden de artikel 48/3 en 48/4 Vreemdelingenwet manifest geschonden."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep legt verzoeker een advies neer van UNHCR van 9 oktober 2009, in de zaak van mevrouw Y. (stuk 3).

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt immers vast dat verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Verzoeker kan niet gevolgd worden waar hij stelt dat, gezien uit de informatie toegevoegd door de commissaris-generaal blijkt dat verzoekers regio van herkomst niet werd getroffen door hongersnood, het aannemelijk is dat hij de droogteperiode van 2011 niet spontaan vermeldt. Uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 17, nr. 1-3) blijkt dat de droogte in 2011 de ergste in zesendertig jaar betrof en hard toesloeg in Zuid- en Centraal Somalië. De situatie, zeker voor families die steunen op landbouw, en de voedselschaarste was zo erg in Somalië dat dit werd beschouwd als een humanitaire ramp. Hoewel in de Juba regio de hongersnood niet officieel werd uitgeroepen, stierven ook daar veel mensen van de honger. Gelet op deze vaststellingen, acht de Raad het niet aannemelijk dat verzoeker deze droogte in 2011 niet vermeldde toen hem werd gevraagd werd of er nog periodes van extreme droogte waren voor 2014, doch louter verklaarde: "Nee niet dat ik heb gehoord" (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 9, p. 16). Dat verzoeker, die volgens zijn verklaringen landbouwgronden in zijn bezit bewerkte en als beroep groenten transporteerde naar de markt van Kismayo (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 9, p. 6-8; CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 5), zelf niets zou hebben gemerkt van deze periode van extreme droogte in 2011-2012 is dan ook geheel niet aannemelijk. De Raad is van mening dat het bovenstaande verzoekers herkomst uit de regio op fundamentele wijze ondergraaft. Dergelijke onwetendheden zijn immers volstrekt ongeloofwaardig en duiden erop dat verzoeker deze periodes van extreme droogte in zijn voorgehouden regio van herkomst niet werkelijk heeft meegemaakt.

Daarnaast treedt de Raad de bevindingen bij dat het, gelet op bovenstaande vaststellingen, evenmin aannemelijk is dat verzoeker net gedurende deze periode van extreme droogte in 2011 zijn landbouwgrond verkocht zou krijgen en zou starten met het transporteren van groenten naar Kismayo. Verzoekers verweer dat op de verkochte grond ook tijdens drogere periodes nog geïrrigeerd kon worden

omdat er een motor op stond, betreft een louter blote bewering. Gezien verzoeker verklaarde dat de motor op de landbouwgrond water haalde uit de rivier (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 9, p. 7) klemmt deze bewering bovendien met de informatie beschikbaar in het administratief dossier, waaruit blijkt dat tijdens de droogte op veel plaatsen de rivierbeddingen volledig uitdroogden en er grote watertekorten waren (Landeninformatie, stuk 17, nr. 1-3).

Verzoeker weerlegt geenszins de motivering van de bestreden beslissing door het louter poneren dat hij zich de luchtaanvallen en de basis van Al Shabaab dichtbij zijn dorp niet kan herinneren. Uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 17, nr. 4-8) blijkt immers genoegzaam dat er in 2014-2015 verschillende luchtaanvallen werden uitgevoerd op een basis van Al Shabaab in Bulo Gudud. Waar verzoeker de betrouwbaarheid van deze informatie in twijfel lijkt te trekken, merkt de Raad vooreerst op dat, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, de vaststellingen in de bestreden beslissing hieromtrent gesteund zijn op een veelheid aan bronnen. Bovendien stelt de Raad vast dat verzoeker deze stelling op een algemene wijze poneert, doch er niet in slaagt om *in concreto* aan te tonen dat de informatie waarover de commissaris-generaal beschikt niet correct of onbetrouwbaar zou zijn dan wel dat de hieruit getrokken conclusies verkeerd zijn. De bestreden beslissing oordeelde aldus terecht dat het niet aannemelijk is dat verzoeker geen weet zou hebben van deze luchtaanvallen of van het bestaan van een basis van Al Shabaab in zijn dorp, hetgeen verder afbreuk doet aan verzoekers verklaringen omtrent zijn regio van herkomst.

Verzoekers verweer in zijn verzoekschrift dat hij wel degelijk op de hoogte was van de slechte staat van de weg die hij dagelijks aflegde om goederen naar Kismayo te transporteren, doet geen afbreuk aan de motivering in de bestreden beslissing dat het niet aannemelijk is dat iemand die jarenlang onder het bewind van Al Shabaab in Bulo Gudud leefde, een dermate groot veiligheidsrisico zou nemen door via deze gevaarlijke weg groenten te vervoeren naar buitenlandse strijders. Dit klemmt bovendien geheel met verzoekers verklaringen dat hij gedurende vijftien jaar niet durfde te werken omwille van de veiligheidssituatie (CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 5). Aldus is de Raad van oordeel dat geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers verklaringen hieromtrent.

Verzoeker weerlegt bovendien geenszins de motivering dat het niet geloofwaardig is dat hij tot de Tumal-clan behoort door te volharden dat hij genoeg informatie heeft gegeven over zijn clan, waarbij hij zijn verklaringen hierover parafraseert en herhaalt. Verzoeker kan immers niet worden bijgetreden dat zijn clankennis voldoende is, aangezien hij verkeerdelijk stelt dat de minderheidsclans in Somalië aan elkaar verwant zijn (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 9, p. 4; CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 3). Hij minimaliseert algemeen het feit dat zijn kennis niet overeenstemt met de landeninformatie in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 17, nr. 11 en 15). Zelfs als niet verwacht kan worden en evenmin wordt vermoed dat elke Somalische asielzoeker een encyclopedische kennis bezit van alle Somalische clanstructuren en clanindelingen tot in de uiterste vertakkingen, dan kan wel verwacht worden dat een Somali bekend is met de eigen clanstructuur, hetgeen tevens in het door verzoeker aangebrachte citaat van Prof. Abbink wordt gesteld: *“Opvallend in de verhalen van de asielzoekers is dat de direct voor hen relevante clan-labels wel worden gekend”* (verzoekschrift, stuk 3, p. 4). Aldus kan slechts worden vastgesteld dat de eigen clankennis van verzoeker inderdaad een belangrijk element uitmaakt van de identiteit (Landeninformatie, stuk 17, nr. 11) en verzoeker op dit punt faalt. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, blijkt uit de landeninformatie immers geenszins dat de minderheidsclans in Somalië aan elkaar verwant zijn. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht verzoekers onbekendheid vastgesteld met de eigen ‘clan’, hetgeen de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen hieromtrent op fundamentele wijze aantast. Bovendien merkt de Raad op dat een advies van het UNHCR over de zaak van asielzoeker Y., wiens asielrelaas op geen enkele wijze verbonden is met verzoekers asielrelaas, niet nuttig wordt aangevoerd omdat iedere asielaanvraag op de individuele merites wordt beoordeeld.

De door verzoeker neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Wat de door verzoeker neergelegde nationaliteitsverklaring betreft (Documenten neergelegd door asielzoeker, stuk 16, nr. 3) sluit de Raad zich aan bij de opmerkingen van de commissaris-generaal dat bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven (Landeninformatie, stuk 17, nr. 10), wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten.

Gezien het gebrek aan archief en database kunnen Somalische autoriteiten zich ook vandaag nog niet op officiële gegevens baseren om de identiteit, herkomst of nationaliteit vast te stellen van personen die verklaren Somaliërs te zijn. Zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië moeten zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Aldus biedt de door verzoeker

neergelegde nationaliteitsverklaring niet de minste garantie dat de daarin opgenomen gegevens correct zijn of dat deze authentiek zou zijn.

Wat de door verzoeker neergelegde medische attesten betreft, merkt de Raad op dat in de bestreden beslissing omstandig werd gemotiveerd waarom aan deze documenten bewijswaarde werd ontzegd. De Raad benadrukt dat dergelijke attesten geen sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin verzoeker zijn verwondingen opliep. Een arts doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde fysieke of mentale gesteldheid is ontstaan. Er dient opgemerkt te worden dat een document, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen dient te ondersteunen. Gelet op bovenstaande vaststellingen is dit *in casu* niet het geval.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier.

Uit bovenstaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij afkomstig is uit Bulo Gudud, in het district Kismayo in de provincie Lower Juba. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof gehecht worden aan de door verzoeker voorgehouden herkomst. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde herkomst uit Bulo Gudud, in het district Kismayo, in de provincie Lower Juba in Somalië niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens de CGVS-interviews en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 9, p. 2, 20; CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 2, 7). De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien november tweeduizend zeventien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP